

19.6.49

Ljubljeni mi Franci.

Jarim ti da tvoje pismo ot 14.6. sem udobila danes
prav iz velikim veseljem.

Dragi keradi solou ne se neč' lat, mene mi je
popravu šaldu dobro, sem prav kontente hvala Bogu.
Dragi dragi do ti je doučar, saj vem, kako je rđlostno
bit daleč ot tuga ki zgo tako ljubi, ki mi je vse na
temsvetu.

Kako je rđlostno kadar se ne da je eno sre dolec' ki
p krepeni, in ki čaka svoje ljubezen, in ki ne more priti
do tuga, a ko to je rđlostno, kedaj ho vse to kancalo,
urega tega terpenja? kedaj lomo lmidna lahko živelo
mimo o naši ljubezni? zakaj li mi maranko pustili da
bi se združili. Tudi če li se mi volja, ko se vidimo do
sedaj; usaj tiste ure li bile, ure življenja in polne
ljubezni, kaj mi tako moji dragi? zakaj moramo
tolko putepet? ki če li bilo drugare urega, tega življenja
li ne bilo popr potele.

O me zakaj ofupot, saj lo pišu, in se blizatisti
dan, ko lomo lahko skupej za večno.

Dragi iz tem uponjem ti kancam to moje slabopisence
Iprejmi goreči poljube ot tiste ki je ljubis in ki te
tolko ljubi za večno

Tvoja sarocinka Mofi

Dragi po listje vaše tate dobro? Sedaj sem se
spomela, zato hi sem naravnost napisal, upam da
tati dobro.

Upam da se ne tis mese, pa drugi se bono vidli.
Kaj ne Franci?

ja.

Residenze Pire in Kurlenji
Chloje.
